

Št. 431.

Na enorazrednici v Št. Petru n. Krasu je učno mesto stalno popolniti.

Prošnje so predpisanim potom vlagati semkaj do dne 27. marca 1903.

C. kr. okr. šolski svet v Pestojni, dne 26. februarija 1903.

Št. 60.

Štajersko.

Na štirirazredni dekliški šoli v Ljutomeru, okolica s plačo II. razr., se razpiše služba učiteljice stalno, in na trirazredni v Cezanjevih učiteljska služba s plačo III. razreda in s prostim stanovanjem stalno oziroma začasno.

Prositelji oz. prositeljice naj vložijo svoje redno opremljene prošnje do 15. sušca t. l. pri dotičnem krajnem šolskem svetu.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru, dne 10. svečna 1803.

Gospodarski program.

Naslednje tvrdke darujejo od iztržka, oziroma dobička, ki jim ga da zaslužiti učiteljstvo, dogovorjene odstotke v prid učiteljskemu konviktu. Vsakdo (vsaktera) pa blagovoli zahtevati, da se vsaka vsota, ki jo odjemalec izplača, zabeleži v prid konviktu.

1. **Jos. Petrič**, — zaloga raznovrstnih šolskih zvezkov, peres z napisom: „Učiteljski konvikt“ in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.
2. **Knjigotržnica lg. pl. Kleinmayr & F. Bamberg** v Ljubljani, Kongresni trg.
3. **Národna tiskarna** v Ljubljani, Kongresni trg.
4. **Šeberjeva tiskarna** v Pestojni, zaloga uradnih spisov itd.
5. **Gričar & Mejač**, trgovina z narejenimi oblekami za dame in gospe v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
6. **Fran Ksav. Souvan**, trgovina z manufakturnim blagom v Ljubljani.
7. **Fran Kraigher**, krojaški mojster v Ljubljani, Kongresni trg.
8. **Anton Krejči**, zaloga moških in ženskih klobukov v Wolfvih ulicah v Ljubljani.
9. **J. Soklič**, trgovina s klobuki v Ljubljani, Pod trančo.
10. **Filip Fajdiga**, mizar in trgovina s pohištvo v Prešernovih ulicah št. 50 nasproti novi pošti v Ljubljani.
11. **B. Schmeltzer**, zaloga stolov, Šelenburgove ulice v Ljubljani.
12. **Ivan Bonač**, zaloga šolskih knjig, svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani.
13. **Banka „Slavija“** v Pragi — glavno zastopstvo za slovenske dežele v Ljubljani — vzajemno zavarovalno društvo, podpira učiteljski konvikt in daje od učiteljskih zavarovanj provizijo „Zavezi jugoslovanskih avstrijskih učiteljskih društev“.

Zavedno učiteljstvo prosimo, da po geslu „Svoji k svojim,“! podpira v prvi vrsti te tvrdke.

† Anton Bajc.

Smrtni angel je prihitel v vrste goriškega učiteljstva in nam uplenil enega izmed najodličnejših tovarišev.

Premilil je Anton Bajc, mnogozaslužni nadučitelj v Renčah. Boginja Morona nam ga je ugrabila s svojo koščeno, ledenomrzlo roko in odnesla dne 29. prosinca t. l. k stolu najpravičnejšega Sodnika.

Blagopokojnik se je porodil dne 22. prosinca 1845. v Šempasu pri Gorici kot sin prvega tamkajšnjega učitelja, ki je bil dlje časa tudi šempaški župan. Naš nepozabni Anton

je dovršil ljudsko šolo v domači vasi in tri razrede goriške realke z odličnim uspehom. Prestopil je na učiteljsko v Gorici in ga dovršil 1864. Istega leta je bil imenovan prov. učiteljem v italijanskem Gradišču ob Soči, a že naslednjega leta je bil premeščen v Renče, kjer je služboval celih 38 let.

Dolga doba 38 let — posvečena edino le prosveti in koristi njegovih ljubljenih Renčanov, ki so mu v svoji hvaležnosti vse zaupali, ga čislali kakor najuglednejšega domačina in ga ljubili z vsemi odkritosrčnimi čuvstvi. Bil je dolgo dobo občinski starejšina, tajnik, blagajnik in tudi organist. Ko pa ni mogel več opravljati vseh teh mnogovrstnih poslov, jih je izročil častno v roke svojim učencem, a on sam je ostal najboljši svetovalec vsakemu Renčanu. V zadnjem času je bil podžupan te lepe napredne občine. Mnogo je pripomogel k ustanovitvi obrtne zidarske šole v Renčah, ki nam je že dala mnogo spretnih zidarjev, katere poznate tudi v Ljubljani. Bil je voditelj te šole od njenega začetka do svojega zadnjega diha.

Bolehati je začel v tekočem šolskem letu na obistih. Bil je na začasnem dopustu že od začetka tega šolskega leta. Prihajal je vsak četrtek v Gorico, da se snide z ljubljenimi okoliškimi tovariši, katerim je bil vdan z vsem svojim blagim sreem. V zadnjem času nam je začelo srce krvaveti, ker smo opažali, kako hitro gineva njegovo zdravje, kako hitro se mu približuje neizprosna morilka.

Ljubili smo z vsemi kolegijalnimi čuvstvi tega resnega, vzornega tovariša in ga tudi dve dobi zaporedoma skoraj soglasno izvolili svojim zastopnikom v c. kr. okrajnem šol. svetu, kjer je bil vedno mož na svojem mestu. Mnogo je pridobil učiteljstvu s svojim mirnim, resnim in diplomatskim delovanjem.

Sijajen pogreb nepozabnega blagopokojnika dne 31. prosinca je jasno pričal, da je z njim izgubilo učiteljstvo enega najodličnejših tovarišev. Nebroj nagrobnih vencev je pričalo, da so ga ljubili tudi nenčitelji. Vse učiteljstvo goriške okolice in vse vipavske doline je prihitelo, da potoči bridko solzo ob odprti gomili svojega ljubljenežnega stanovskega pobratima. Svečanega pogreba se je polnoštevilno udeležil tudi c. kr. okrajni šolski svet, na čelu mu g. c. kr. namestniški svetnik grof Attems in naš g. c. kr. okrajni nadzornik Finžgar; počastil ga je tudi profesorski zbor c. kr. učiteljskega s svojim g. ravnateljem in šolskim svetnikom Križničem, učiteljski odkritosrčni prijatelj g. prof. Seidl in mnogi drugi odlični veljaki iz mesta in okolice. Vse to je bilo blagodejno tolažilo nam učiteljem, žalujočim ob odprti krsti predragega tovariša, kateremu smo s trpečimi srci klicali: „Na snidenje — nad zvezdami!“

Blagopokojni tovariš Bajc je zapustil obupajočo gospo vdovo, ki se tolaži za to nenadomestno izgubo s svojima dražestnima hčerama, katerih ena je že naša verna koleginja — službujoča v domačem kraju v prijaznih Renčah, kjer sledi korakom svojega očeta. Vroče njih molitve, združene z našimi, hite k sodnemu stolu in Tebe — dragi Anton — sprejme milostni Sodnik med svoje izvoljence, s katerimi blagoslovljate blagonosno učiteljsko delovanje med našim dobrim slovenskim ljudstvom. Ob sklepu teh vrstic ti kličem: „Večnaja Ti pamjat v naših učiteljskih srcih!“ Alojzij.

„Učiteljski Tovariš“ izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Spisi naj se blagovolijo pošiljati samo pod naslovom: Uredništvo „Učiteljskega Tovarša“ v Ljubljani. Naročnino pa prejema g. Francišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljke naj se pošiljajo franko. — Oznanila in poslanice se računajo za stran 30 K, pol strani 16 K, 1/8 strani 10 K, 1/16 strani 8 K, 1/32 strani 4 K; manjši inserati po 20 h petit-vrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštnine 6 K.

Izdajatelj in odgovorni urednik Radivoj Koréne. — Last in založba „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“. Tiska „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.